

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

כפ.

עין משפט
נר מצוה

בַּיּוֹם אֲמַיִי פִּי מֵהַלְכוֹת
 יְבוֹם הִלְכָה וְסִמַּג
 עֲשִׂין נָח טוֹשׁ"ע אֵה"ע
 סִימָן קָעָה סְעִיף ו':

[illegible]

אחרות משום **ל"א** דידה. ד"ל נפקא בלא חליה משום דנעשו
זרות זו לזו אחי לאפוקי מהאי טעמא נמי היא דאיסור
מזוא ואחי למישרי נמי איסור מזוא דעלמא ופרכינן והא גבי ערוה לא
גזרו שמהלך אלא יונאה בלא חליה ולא חיישינן שמא יסבדו דמטעם

אחיות לא חולצות משום איסור מצוה י אחותה מאי איכא שום לתא דידה והא גי ערוה דמגמר גמירי ה: **מתני'** ^(א) שלשה י אחיות ואחד מופנה ת ועשה בה מופנה י השני בש"א אשתו ג אחות אשה וב"ה גשתו בגט ובחליצה ה"א שאמרו ^(א) אוי לו אשת אחיו: **גמ'** זו י חך דר' יהושע דלא ^(א) כר"ג אי כר"א ^(א) א"ר מר לב"ש קונה קיין סגי לה בגיטא אלא ו אלא לדרות בצרה אף אנן נמי תנינא אין לבתחלה לא וא'

מכאן: **א"י** לו ע"א אשתו ב'ו. אר"י דככל הני דפ' חרש (לקמן קי):
דמנן מו"ל את אשתו בגט ואת אשת אחיו בחליה לא קמי
ראוי לו כי הכא משום דלאו לו משמע לשון נער כלומר ראו לו להטעם
שהפסד אשתו בלא פגיעתו והכא והא דלייתי בגמ' פלוגתא דר"א
ור' יהושע דקטנה וגדולה לא פשע להכי קמני אוי לו אבל הכא פשע
השכנים עמו בספק חרשות שלא היה לו לישא חרשת וכן היה
דבהחולץ (לקמן קי. מה. וסו) דשומרת יבם שקדים אחיו לא אחותה כו'
להכי נמי קאמר בגמרא למעוטי דר' יהושע דשייך הכס לשון אוי לו כי
הכא ולא קאמר למעוטי כל הני: **א"י** בר"ג. דאמר תמתין עד שחגדיל
ויצטול ותלא הלזו משום אחות אשה אע"ג דקדושי קטנה דרבנן מ"מ
הקילו בה מבצנעת מאמר משום דכנוסה היא אללו קודם זמן גדולה
והוא דפרדך מינה לעיל בריש פ"ב (דף יח.) אהא דר"מ אוסר לבטל
יקרא מ"מ פריך אהא דר"מ חייב לנסיפאק א"א אפילו לזדא לא
גדולה נפילה ויבס אוי ואמאי שרי והא בשעת נפילה נראית חלוצה
פילה נראית נכרת בתו ובשעת נפילה נראית ככלתו וי"ל דלא דמי
ל קיים א': **א"י** תיבא מאמר א"ב ש קונה קנין גמור ב'ו. אע"ג
שה דפוטרת כרתה לב"ש ע"י מאמר תימה מאי קאמר ר"ש לעיל
גמי מאמר אשת שניהם בועל דהא אפילו לב"ש דמאמר קונה אינו
לנכ"ש א"כ מנא ליה לר' אלעזר דלא קני לגמרי לב"ש כמו לר"ש:
ה שנופלת עמה וקשה לרב אשי דאמר דוחה ומשייר וי"ל ותרמה בעיה
ליבא ועוד א"י בעיה חליה היאך מקיים את זו וי"ל דסבר רב אשי
אחות וקוקוה ואחר שיעבול בעלת המאמר קאמר דתלא אחותה
לכתחלה לא הא מהני מאמר לרב אשי לכל הפחות דדמי לזרה ושריא
דוחה דחיה גמורה לפטור כרתה בלא חליה א"כ מאמר דאיסור
מאמר וידעה כו' ופריך ואלא הא קמני בש"א אשתו עמו כו' משמע
דמי דחיה גמורה יבמה דלא חזיא לכוהנא דהיינו מאמר דאיסור לא
רס אבל קשה דלר' דבכל דוכתי היינו שנופלת עמה מצית אחד
ה פריש אלא ועוד דלר' אמה שניה לשון יבמה דחזיא כו' ולא נקט ליגנא
היינו שעמה ביהמה אלא ו"פ לא תימא מאמר לב"ש כו' אלא לדחות
ג דבעלת מאמר לא סגי לה בגט כרתה מיכו פטורה דבעת נפילה
א אחד הוא בזנה ואינו בזנה ב' בתים וטעמא דב"ש דסברי דאהמי
אשי בעי לאפוקי דלא סגי לה בגט ורב אשי סבר דלא מהני מאמר
קתא זיקה לאוסרה לשוק עד שחלוצו ואע"ג דלענין אחותה "דמי
ה הם אחותה נפלה אחר המאמר כמו שפירשתי בסמוך וקאמר אף
אוי מפקיע לגמרי זה יעשה מאמר וידעה כו' ופריך אלא הך דקתא
ידעה כרתה לגמרי ומשני יבמה דחזיא לכוהנא ולי"א אלא ו"ה"פ יבמה
היך לחלוצו ויבסם נפילה וכן לא דבש"א יקיימו דבעת נפילה
ידעה חזיא נמי למקטו פ"י למקטא מיילי דיבמה דהיינו חליה דכיון
ליבא אבל יבמה דלא איחזיא לכוהנא מיילי דיבוס כגון ההיא דבש"א
מה לא חזיא למקטו פ"י חליה ואידחיה ע"י מאמר חזרתה לגמרי
דהימירא קאמר דלא מפקע היקא לגמרי להמיר כרה לשוק א) הקשה
מנא קסברי אין זיקה ומותר לבטל מזות יבמין ונקט מאמר משום
ועוד דהא אמר לעיל בש"א יקיימו לכתחלה לא ועוד הקשה דלמא
נקט מאמר אלא משום ב"ה כיון שיכול לומר לב"ש נמי איזטרין:
יעשה

וההאמר ר' שמעון שפי אחיות לא חוללות ולא מתייבמות. והכל אמאי
בזעמי חליהה הא כיון דמדאורייתא חוץ ליבומי זקוקה היא והווי להו
בשכאך ב' אחיות שבעשו כרות זו לזו ור"ש פוטר אחות זקוקה
גזירה משום אחיסור מזוה דעלמא. אי פטרת להו לגמרי מאן
והא א"ר שמעון שפי
ולא מתייבמות גזירה
דעלמא הא תינה אי
למימר גזירה אחותה
גבי ערוה לא גזרינן ש
לה אינשי וקלא אית
אחין שנים נשואים ש
מת אחד מבעלי אה
מאמר ואח"כ מת אז
עמו והלוז תצא מש
אומרים "מוציא את
ואשת אחיו בחליצה
על אשתו ואוי לו ע
היא למעוטי מאי למע
עבדינן כוותיה אלא
אלעזר לא תימא מ
גמור דאי בעי לאפוס
מאמר לב"ש אינו קו
בלבד אמר רבי אבי
בש"א יקיימו יקיימי

מינה חורבה לאיסור מזה בעלמא: ז' מגמר גמרי אינשי. וידיע
דלא רמיא קמיה ואחותה לאו אחות וקוקה היא ולא אחי למישרי
ואחות וקוקה דעלמא: ב' רבנ' אשמו עמו. דמאמר ככוכה דמיא
ורא נפלה אחותה לא מיתסררר הכ עליה משום אחות וקוקה: ופלו
מלא. אף מן הלילה משום אחות אשה: ג' הך דרבי יהושע.
בפרק צ' דקאמר נמי אי לו לא אשמו א' לו על אשת אחיו
ופליגי עלה רבן גמליאל ורבי אלעזר: לא סימא מאמר לצ"ש
קוקה קנין גמור. ותהוי כאשתו ואי בעי לאפוקי תסיגי לה בגיטא:
אחא מאמר לצ"ש אין קוקה אחא ליהודם בצרה. כלומר לדחות אחותה
שלא תאסרנה לזו משום אחות וקוקה: י' קיימו. אם קדמו וכנסו
בזריש פירקין [כח]: לנאחילה לא. מייבזמו משום אחות וקוקה:
ואי

מזלות יצמין ור"ג שרי לבטל מזלות יצמין אע"ג להכח כנוסה אללו
אי ברבי אע"ד. לאחר מלמדין הקטנה שמתאן ומותר
 כדאמרינן לעיל צ"ק (דף יג.) גבי זרת בתו הממאנת דשעת
 הדיהס כשהבעל מת אין דומה כ"כ עוקרת וישאין קמאי כי הכא שה
 דלאין קונה קנין גמור מ"מ אמר"י לעיל ו) ולקמן (דף ג.) גבי אחות
 בצ"פ"צ (דף יט.) אם מאמרו של שני מאמר אשת שני הוא בועל כי זה
 לקונה לגמרי אלא קונה ומשיר וז"ת דלר"ש אי קני לגמרי טפ
אלא דרחות בצרה בברב. וכן בקונטרס ארז דכולו משמעין אח
 לחלה קמני במתני" תא משום אחות אשה משמע דיזאלא בלא
 דממני מאמר להסיר הזיקה ודחי לזרה לענין שלא תאסור את זו
 משום אחות אשה וא"ת והיכי מייתי לה סייעתא ממתניתין יקיימו אי
 צעלת מאמר לכתחלה וי"ל דהכי מייתי דאי ס"ד דמאמר דהיתירא
 דהיכי נמי לזרה לענין שלא תאסור את זו משום אחות וקוקה וזה יעש
 דדוחה דחיה אלא בימה דחויא לכולהו כו' פי' דמאמר דהיתירא

מסורת הש"ס

(א) לקמן נא: עדיות פ"ד
מ"ט, (ב) לקמן קט"ה,
(ג) לקמן לט. [גדרים עד.],
(ד) נ"א לישנא אחרינא,
(ה) [לקמן קט"ה.], (ו) [לקמן
נד. קדושין יד.], (ז) מאמר
חברתא דמי לגמרי כ"ל,

הגהות הב"ח

(ה) תוב' ד"ה אחות וכו'
 דמטעם אחות אשה
 יולאח וזמאי: (ג) ד"ה ב"ש
 וכו' משמע
 במאמר לחוד יוצאת
 שניה: (ב) ד"ה לא תמא
 וכו' מ"מ אמרינן לעיל
 דפוטרי גבי אשת אחיו
 שלא היה בעולמו ולקמן
 גבי אחות אשה: (ד) ד"ה
 אלא וכו' דהיימא דחיא
 דקמיה גמורה:

תוספות ישנים

והאמר ר"ש וכו' וכו' אמר
אחרי האמרינן במגמרי
חוליות. ואמר ודלמא מנא
לדבור מנא קשה קלא
וקא. ונחלא ר"ל דפריך
מאמר מנא גוסא אחרי
חולת מנא נפשא וכו' וכו'
לומר לנא חולת נא איסור
לומר מנא נא ערוה וכו'
פטורה היא גס מחללה ואי
לא מנא נא ערוה וכו' וכו'
בין וקא קמו נא אחיות
דעלמא דלזין חוליות. וכו'
דקא פריך מחומה מן
לומר למיחל נא וכו' וכו'
נפשא דהא איסור מנא
ערוה איסור
בחסותה דלזין אחיות
וקוקו. אבל מ"מ פריך
שפיר דבין לזין מחומקין
מנא מנא נפשא וכו' וכו'
אמר לנא מנא גוסא
מנא איסור מנא חולת
מנא אחיות וכו' וכו'
וקוקו: ודא גבי ערוה לנא
גורקין. פ"ה לתריקין
וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לנא אחרינן דחללה אחרי
מנא אחיות דמנא חולת
העולם דנא איסור פטורה
איסור חולת מנא. פ"ה לנא
לנא ערוה חולת אחיות
היכא דלכא נמי איסור
ערוה גוסא מנא מנא
אחיות שאלן ערוה
ושנא ערוה מנמר גמרי
אינשי: שנים מנא נפשא
לנא אחיות וכו' מנא
דנא נקט הכא וכו' וכו'
כדנא כנא
דכמור. כנא מנא דנא
לנא וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
לא אסור ועל אסור חולת
לכ מוקים נא אחרי מנא
דאסור מנא נא חולת מנא:
דאסור עמו מנא דאסור
פ"ה מחלוק קונה ומשנע

מוסף רש"י

אשתו עמו. דקניה
במאמר וכי נפלה אחותה
ולא רמיא קמיה לדמות
אשה היא ולא מיסכרא
קמייא עליה משום אחות
זקוקה (לקמן נא). והלזר.
כמו (יחזקאל לו) הארץ
הלז הנשמה (לקמן שם).